

ЗАТВЕРДЖЕНО:
методичною радою університету
від 25.08.2025 (протокол №1)

Силабус
освітнього компонента
«Лінгвістика тексту»
2025–2026 навчальний рік

Освітні програми:	ОПП «Філологія»
Спеціальність:	В11 Філологія
Спеціалізація	Українська мова та література
Галузь знань:	В Культура, мистецтво та гуманітарні науки
Рівень вищої освіти:	другий (магістерський) рівень вищої освіти
Статус дисципліни:	обов'язкова
Викладач:	кандидат філологічних наук, доцент Ольга СОПІНА
Посилання на сайт:	https://bdpu.org.ua/teachers/sopina-syenicheva-olga-anatoliyivna/
Контактний телефон:	0506404005
Email викладача:	senichevaolga76@gmail.com
Консультації:	четвер, 14.20–15.50, Zoom

Обсяг курсу:

Кількість кредитів / годин	Форма навчання	Лекції	Практичні заняття	Самостійна робота	Звітність
3 / 90 год.	денна	12	12	76	залік

Семестр: осінній.

Мова навчання: українська.

Ключові слова: лінгвістика тексту, текст, дискурс, екстралінгвальні та лінгвальні параметри дискурсу, типологія текстів, семантичні категорії тексту, граматичні категорії тексту, композиція (змістова, формальна, лінгвальна) тексту, членування тексту, текстова комунікація.

Мета курсу: дослідження загальних закономірностей породження, структурного формування та функціонування тексту (дискурсу) в сучасному комунікативному середовищі; освітній компонент «Лінгвістика тексту» реалізує принцип узагальнення й поєднання раніше набутих знань, умінь і навичок лінгвістичного та літературознавчого циклів, а також філософії, логіки, культурології, психології тощо.

Предметом вивчення лінгвістики тексту є текст; аналіз тексту, покликаний віднаходити та описувати систему його категорій, визначати своєрідні мовні складники змісту та форми, висвітлювати різновиди зв'язків між окремими частинами та усталеними правилами вираження й експлікації цих зв'язків тощо.

Завдання вивчення освітнього компонента: визначити теоретичні та методологічні основи дослідження тексту й дискурсу із врахуванням сучасних здобутків світової лінгвістики та суміжних з нею наук; з'ясувати природу та архітектоніку тексту, виділити основні композиційні, жанрово-стилістичні, семантико-прагматичні та формально-структурні текстово-дискурсивні категорії; розкрити механізми породження та функціонування різних типів текстів; оволодіти всіма методами аналізу різних типів тексту.

Компетентності та програмні результати навчання:

Компетентності, якими повинен оволодіти здобувач	Програмні результати навчання
<p>КК. Здатність розв'язувати складні задачі і проблеми в галузі лінгвістики, літературознавства, фольклористики, перекладу в процесі професійної діяльності або навчання, що передбачає проведення досліджень та/або здійснення інновацій та характеризується невизначеністю умов і вимог.</p> <p>ЗК 1. Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово.</p> <p>ЗК 3. Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел.</p> <p>ЗК 7. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.</p> <p>ЗК 8. Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій.</p> <p>ЗК 11. Здатність проведення досліджень на належному рівні.</p> <p>ЗК 12. Здатність генерувати нові ідеї (креативність).</p> <p>СК 1. Здатність вільно орієнтуватися в різних лінгвістичних напрямках і школах.</p> <p>СК 2. Здатність осмислювати літературу як полісистему, розуміти еволюційних шлях розвитку вітчизняного і світового письменства.</p> <p>СК 5. Усвідомлення методологічного, організаційного та правового підґрунтя, необхідного для досліджень та/або інноваційних розробок у галузі філології, презентації їх результатів професійній спільноті та захисту інтелектуальної власності на результати досліджень та інновацій.</p> <p>СК 6. Здатність застосовувати поглиблені знання з обраної філологічної спеціалізації для вирішення професійних завдань.</p> <p>СК 7. Здатність вільно користуватися спеціальною термінологією в обраній галузі філологічних досліджень.</p>	<p>ПРН 1. Оцінювати власну навчальну та науково-професійну діяльність, будувати і втілювати ефективну стратегію саморозвитку та професійного вдосконалення.</p> <p>ПРН 2. Упевнено володіти державною та іноземною мовами для реалізації письмової та усної комунікації, зокрема в ситуаціях професійного й наукового спілкування; презентувати результати досліджень державною та іноземною мовами.</p> <p>ПРН 3. Застосовувати сучасні методики і технології, зокрема інформаційні, для успішного й ефективного здійснення професійної діяльності та забезпечення якості дослідження в конкретній філологічній галузі.</p> <p>ПРН 6. Застосовувати знання про експресивні, емоційні, логічні засоби мови та техніку мовлення для досягнення запланованого прагматичного результату й організації успішної комунікації.</p> <p>ПРН 7. Аналізувати, порівнювати і класифікувати різні напрями і школи в лінгвістиці.</p> <p>ПРН 9. Характеризувати теоретичні засади (концепції, категорії, принципи, основні поняття тощо) та прикладні аспекти обраної філологічної спеціалізації.</p> <p>ПРН 10. Збирати й систематизувати мовні, літературні, фольклорні факти, інтерпретувати та перекладати тексти різних стилів і жанрів (залежно від обраної спеціалізації).</p> <p>ПРН 12. Дотримуватися правил академічної доброчесності.</p> <p>ПРН 14. Створювати, аналізувати та редагувати тексти різних стилів та жанрів.</p> <p>ПРН 15. Обирати оптимальні дослідницькі підходи й методи для аналізу конкретного лінгвістичного чи літературного матеріалу.</p> <p>ПРН 16. Використовувати спеціалізовані концептуальні знання з обраної філологічної галузі для розв'язання складних задач і проблем, що потребує оновлення та інтеграції знань, часто в умовах неповної/ недостатньої інформації чи суперечливих вимог.</p>

Зміст курсу:

Змістовий модуль 1. Теоретичні основи дослідження тексту в сучасній лінгвістичній парадигмі.

Тема 1. Лінгвістика тексту як наука і навчальна дисципліна. Проблема об'єкта лінгвістичної теорії тексту: мовлення; текст; комунікація; дискурс. Етапи становлення лінгвістики тексту як самостійної мовознавчої дисципліни: структурно-граматичний етап; становлення семантичного напрямку; комунікативно-прагматичний, семіотичний та когнітивний напрями. Аспекти вивчення тексту в сучасній лінгвістиці: гносеологічний; психологічний; прагматичний; лінгвістичний.

Змістовий модуль 2. Текст в аспекті його внутрішньої організації. Дискурс. Текст і дискурс

Тема 2. Поняття дискурсу в сучасній лінгвістиці. Дискурс як соціолінгвістична категорія. Екстралінгвальні та лінгвальні параметри дискурсу: комунікативнопрагматична характеристика дискурсу; функціонально-стильова характеристика дискурсу. Текст як елементарна одиниця дискурсу. Загальна характеристика основних лінгвістичних категорій тексту як одиниці дискурсу. Типологія дискурсу.

Тема 3. Значення та співвідношення понять “текст” і “дискурс”. Поняття тексту, його основні параметри: текст як мовне й мовленнєве утворення; лінгвальна й екстралінгвальна природа тексту; поняття “правильного тексту”. Автономність тексту. Ознаки замкнутості тексту: поняття автономності тексту; основні ознаки замкнутості тексту: цільова настанова, семантична домінанта, маркованість початку і завершення тощо. Способи передачі інформації у тексті й дискурсі: експліцитний спосіб передачі інформації; імпліцитний спосіб передачі інформації.

Змістовий модуль 3. Лінгвістичні класифікації текстів. Основні текстові категорії

Тема 4. Власне текстові категорії: семантичні категорії; граматичні категорії. Основні категорії художнього тексту: категорії перспекції та ретроспекції; антропоцентричність; локально-темпоральне співвідношення; концептуальність художнього тексту; змістово-фактуальна інформація / інформативність; системність; категорія цілісності; модальність; прагматична спрямованість / локуція, іллокуція, перлокуція.

Тема 5. Типологія текстів.

1. Критерії класифікації текстів: 1) розчленованість / нерозчленованість тексту; однорідність / неоднорідність; спосіб викладу (описовий, розповідний, роздуми); 2) послідовність викладу; композиція (вступ – розгортання теми – завершення); незалежний текст (наявність посилань та ін. авторів); використання лексичних засобів зв'язку; 3) характер зв'язку (контактний чи дистантний); розвиток теми (послідовний чи непослідовний); засоби зв'язку (лексико-граматичні, синтаксичні, тематичні); засоби вираження модальності; структура тексту; 4) залежно від сфери комунікації: наукові, ділові, публіцистичні, побутові тощо; 5) залежно від кількості отримувачів повідомлення: індивідуальні й масові тексти; 6) залежно від форми комунікації: монологи, діалоги, полілоги; 7) з погляду відношення відправника повідомлення: нейтральні та емоційні; 8) з погляду відношення отримувача повідомлення: інформативні, спонукальні тощо.

2. Загальні ознаки різних типів текстів: структурна єдність змісту, форми і засобів вираження у текстах; цілісність, завершеність, зв'язність різних типів текстів; образ автора; композиція; поняття про глибинний зміст тексту.

Змістовий модуль 4. Структурна зв'язність тексту. Прагматичний аспект вивчення тексту

Тема 6. Композиція тексту. Типи засобів зв'язку. Поняття композиції тексту та її рівні. Специфіка змістової композиції. Особливості лінгвальної композиції. Формальна композиція тексту. Членування тексту: об'ємно-прагматичне членування; контекстно-варіативне

членування. Композиційно-мовленнєві засоби організації художнього тексту: способи опису сюжетного часу; модальність художнього тексту; тематика; пресупозиція і підтекст. Одиниці тексту.

Тема 7. Нехудожні тексти, їх особливості. Особливості нехудожніх текстів: відсутність експресивних засобів мови; форма викладу (не використовується розповідь від першої особи, крім заяв і листів); особливості композиційно-синтаксичного рівня (відсутність окличних речень, звертань тощо); обмежений прояв авторської індивідуальності; інтелектуальний вплив на читача (слухача). **Тема 8. Художні тексти.** Основні ознаки художнього тексту: єдність об'єктивного і суб'єктивного у художньому тексті; емоційне спрямування художнього тексту; ідейно-образний зміст твору; образ автора; авторська точка зору; індивідуальний стиль автора; композиційно-мовленнєві засоби організації художнього тексту. Основні види викладу художніх і нехудожніх текстів. Розповідь (повідомлення); опис; роздум (міркування).

Змістовий модуль 5. Теорія і практика створення тексту

Тема 9. Питання теорії і практики створення тексту. Етапи створення тексту. Принципи і прийоми побудови різних типів текстів. Формування замислу, вступу, основної частини, завершення тексту.

Тема 10. Проблеми вивчення текстової комунікації. Текст як одиниця комунікації: комунікативна природа тексту; проблема взаєморозуміння між автором і читачем на всіх рівнях тексту (автор – текст – читач). Загальне поняття про текстову комунікацію. Завдання вивчення текстової комунікації у сучасній лінгвістиці. Учасники комунікації, їх характеристика.

Тема 11. Мовна особистість у текстовій комунікації. Фактор адресанта й адресата у теорії мовленнєвої діяльності. Соціальні й комунікативні ролі учасників текстової комунікації; фонові знання.

Змістовий модуль 6. Цілісний лінгвістичний аналіз художніх і нехудожніх текстів

Тема 12. Лінгвістичний аналіз текстів різних типів.

1. Методика здійснення лінгвістичного аналізу тексту: основні етапи лінгвістичного аналізу тексту; особливості лінгвістичного аналізу прозового тексту; специфіка лінгвістичного аналізу поетичного тексту.

2. Лінгвістичний аналіз текстів різних типів: лінгвістичний аналіз наукових текстів; лінгвістичний аналіз публіцистичних текстів; лінгвістичний аналіз художніх текстів; лінгвістичний аналіз епістолярних текстів.

Методи навчання: словесні (розповідь, пояснення, бесіда, навчальна дискусія), наочні (ілюстрації, презентації), практичні (виконання вправ) з використанням засобів дистанційного навчання (інтерактивні комп'ютерні відеоконференції, консультації online на базі освітньої платформи «Zoom» та месенджерів (Telegram, Viber); пояснювально-ілюстративний; частково-пошуковий (евристичний); індуктивні, дедуктивні, метод аналогій, самостійна робота з електронним навчально-методичним комплексом.

Політика курсу (особливості проведення навчальних занять): обов'язкове дотримання академічної доброчесності здобувачами освіти («Положення про академічну доброчесність у Бердянському державному педагогічному університеті» (<http://bdpu.org/wp-content/uploads/2020/03/akademdobrochesnist-sayt.pdf>)), а саме: самостійне виконання всіх видів робіт, завдань, форм контролю, передбачених робочою програмою даної навчальної дисципліни; посилення на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей; надання достовірної інформації про результати власної навчальної (наукової, творчої) діяльності, використанні методики досліджень і джерела інформації. Дозволяється користуватися технологіями штучного інтелекту, однак жодні форми порушення академічної доброчесності не толеруються.

Технічне й програмне забезпечення/обладнання, наочність: освітні платформи інтерактивної взаємодії у форматі відеоконференції Zoom; віртуальне навчальне середовище «Moodle» університету, що містить навчально-методичний комплекс освітньої компоненти для ефективної взаємодії, самоосвіти та контролю освітніх результатів здобувачів; Google-сервіси (Кеер, документи, презентації, форми, чат, календар, диск); ноутбук.

Система оцінювання та вимоги: внутрішня університетська 100-бальна шкала.

Після вивчення освітнього компонента результати досягнень здобувачів освіти конвертуються в шкалу ECTS шляхом ранжування навчальних досягнень.

Оцінка за університетською шкалою	Оцінка шкалою ЄКТС
90-100	A
78-89	B
65-77	C
58-64	D
50-57	E
35-49	FX (з можливістю повторного складання)
1-34	F (з обов'язковим повторним вивченням ОК)

Узагальнені критерії оцінювання:

- «A», 90–100 балів – здобувач вищої освіти виявляє особливі творчі здібності, уміє самостійно здобувати знання, без допомоги викладача знаходить та опрацьовує необхідну інформацію, уміє використовувати набуті компетентності для прийняття рішень у нестандартних ситуаціях, переконливо аргументує відповіді, самостійно розкриває власні обдарування й нахили;

- «B», 78–89 балів – здобувач вищої освіти вільно володіє вивченим обсягом матеріалу, застосовує його на практиці, вільно розв'язує вправи й задачі в стандартних ситуаціях, самостійно виправляє допущені помилки, кількість яких незначна;

- «C», 65–77 балів – здобувач вищої освіти вміє зіставляти, узагальнювати, систематизувати інформацію під керівництвом викладача, у цілому самостійно застосовувати її на практиці, контролювати власну діяльність, виправляти помилки, серед яких є суттєві, добирати аргументи для підтвердження думок;

- «D», 58–64 бали – здобувач вищої освіти відтворює значну частину теоретичного матеріалу, виявляє знання й розуміння основних положень; із допомогою викладача може аналізувати навчальний матеріал, виправляти помилки, серед яких є значна кількість суттєвих;

- «E», 50–57 бали – здобувач вищої освіти володіє навчальним матеріалом на рівні, вищому за початковий, значну частину його відтворює на репродуктивному рівні (обсяг набутих компетентностей здобувача відповідає мінімальним критеріям);

- «FX», 35–49 балів – здобувач вищої освіти володіє матеріалом на рівні окремих фрагментів, що становлять незначну частину навчального матеріалу (до 20 %);

- «F», 1–34 бали – здобувач вищої освіти володіє матеріалом на рівні елементарного розпізнання й відтворення окремих фактів, елементів, об'єктів.

Розподіл балів, які отримують здобувачі освіти

Підсумкова оцінка є сумою балів, набраних за весь курс навчання та під час заліку (50+50=100) (табл. 1, 2).

Таблиця 1

Розподіл набраних здобувачем вищої освіти балів під час поточного контролю

Види робіт	Кількість набраних балів						
	1-17	18-25	26-29	30-32	33-39	40-45	46-50
	F	FX	E	D	C	B	A
	не зараховано		зараховано				
Практичне заняття 1	1	1,6	1,8	2	2,3	2,6	3
Практичне заняття 2	1	1,6	1,8	2	2,3	2,6	3
Практичне заняття 3	1	1,6	1,8	2	2,3	2,6	3
Практичне заняття 4	1	1,6	1,8	2	2,3	2,6	3
Практичне заняття 5	1	1,6	1,8	2	2,3	2,6	3
Практичне заняття 6	1	1,6	1,8	2	2,3	2,6	3
Самостійна робота	13	15	18	23	27	30	32
Разом максимальна кількість набраних балів	19	24,6	28,8	35	40,8	45,6	50

Підсумковий контроль (залік) проводиться у формі тестування.

Таблиця 2

Розподіл набраних здобувачем вищої освіти балів під час підсумкового контролю

Види робіт	Кількість набраних балів						
	1-17	18-24	25-28	29-32	33-38	39-44	45-50
	F	FX	E	D	C	B	A
Залік	17	24	28	34	40	45	50

Список рекомендованих джерел (наскрізна нумерація):

Основний

1. Єщенко Т. А. Лінгвістичний аналіз тексту: навч. посіб. Київ : Академія, 2009. 264 с.
2. Бацевич Ф., Кочан І. Лінгвістика тексту: підручник. Львів : ЛНУ імені Івана Франка, 2016. 316 с.
3. Дащенко Н. Лінгвістика тексту й основи лінгвоаналізу : методичні рекомендації. Тернопіль : Підручники і посібники, 2002. 63 с.

4. Єщенко Т. А. Феномен художнього тексту: комунікативний, семантичний і прагматичний аспекти: монографія / наук. ред. М. І. Степаненко. Львів : Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького, 2021. 470 с.

5. Селіванова О. О. Сучасна лінгвістика : напрями та проблеми : підручник. 2-ге вид., виправлі доп., 2017. 890 с. URL: https://ru.scribd.com/document/476908281/%D1%81%D0%B5%D0%BB%D1%96%D0%B2%D0%B0%D0%BD%D0%BE%D0%B2%D0%B0-pdf?_gl=1*k6532q*_gcl_au*MTcxOTIzNTU3OS4xNzcxMjYwMjQ0

Додатковий

6. Бахтін М. Проблема тексту у лінгвістиці філології та інших гуманітарних науках. *Слово. Знак. Дискурс. Антологія Світової літературно-критичної думки ХХ ст.* / за ред. М. Зубрицької. 2-е вид., доповн. Львів : Літопис, 2002. С. 416–424.

7. Бацевич Ф. С. Вступ до лінгвістичної прагматики: підручник. Київ : Академія, 2011. 304 с.

8. Бацевич Ф. С. Основи комунікативної лінгвістики: підручник. Київ : Академія, 2004. 344 с.

9. Беценко Т. Актуальні питання філологічного аналізу художнього тексту. *Українська література в загальноосвітній школі.* 2012. № 3. С. 24–29.

10. Голянич М. І. Курс лінгвістичного аналізу тексту в світлі сучасних наукових парадигм. *Українська мова в освіті: збірник матеріалів Всеукраїнської наукової конференції.* Івано-Франківськ: Плай, 2000. С. 154–173.

11. Голянич М. І., Іванишин Н. Я., Ріжко Р. Л., Стефурак Р. І. Лінгвістичний аналіз тексту: словник термінів / за ред. М. І. Голянич. Івано-Франківськ : Сімик, 2012. 392 с. URL: http://lib.pnu.edu.ua:8080/bitstream/2809/LAT_red_111.pdf.

12. Гузенко Н. Лінгвістичний аналіз тексту на шкільному уроці. *Вивчаємо українську мову та літературу.* 2005. № 22–23. С. 2–11.

13. Дащенко Н. Лінгвістика тексту й основи лінгвоаналізу: методичні рекомендації до курсу для студ. ф-тів ПВПК. Тернопіль : ТДПУ, 2002. 63 с.

14. Должикова Т. І., Мілева І. В., Нікітіна А. В. Практикум з лінгвістики тексту: навч.-метод. посіб. Київ : Ленвіт, 2011. 142 с.

15. Дружененко Р. С. Лінгвістичний аналіз тексту. Модульний курс: навчальний посібник / Київський університет імені Бориса Грінченка. Київ : Київський університет імені Бориса Грінченка, 2013. 128 с.

16. Єщенко Т. А. Вивчення лінгвістичного аналізу тексту у вищій школі за кредитно-модульною системою навчання. *Лінгвістичні студії.* 2009. Вип. 19. С. 310–314.

17. Загнітко А. П. Лінгвістика тексту: теорія і практикум: наук.-навч. посіб. Донецьк : ДонНУ, 2006. 289 с.

18. Загнітко А. П. Основи дискурсології: науково-навчальне видання. Донецьк : ДонНУ, 2008. 194 с.

19. Ковалик І. І., Мацько Л. І., Плющ М. Я. Методика лінгвістичного аналізу тексту. Київ : Вища шк., 1984. 119 с.

20. Коваль Т. Л. Співвідношення понять «текст» і «дискурс» у сучасній лінгвістичній науці. *Філологічні трактати.* 2009. № 1. С. 54–58.

21. Корольов І. Поняття дискурсу в сучасному мовознавстві: визначення, структура, типологія. *Studia linguistica.* 2012. Вип. 6 (2). С. 285–305. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Stling_2012_6\(2\)_48](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Stling_2012_6(2)_48).

22. Котович В. В. Лінгвістичний аналіз художнього тексту. Дрогобич : Просвіт, 2007. 188 с.

23. Кочан І. М. До питання про становлення лінгвістичного аналізу тексту як наукової і навчальної дисципліни. *Семантика мови й тексту: зб. статей VI міжнар. конф.* Івано-Франківськ: Плай, 2000. С. 266–273.
24. Кочан І. М. Лінгвістичний аналіз тексту: навч. посіб. Київ : Знання, 2008. 423 с.
25. Крупа М. Лінгвістичний аналіз художнього тексту. Тернопіль : Підручники і посібники, 2005. 416 с.
26. Кухаренко В. А. Інтерпретація тексту: навч. посіб. Вінниця : Нова книга, 2004. 272 с.
27. Лінгвістика тексту: хрестоматія / упоряд.: А. Загнітко, Г. Монастирецька. Донецьк : ДонНУ, 2009. 164 с.
28. Мацько Л. Дискурсивний аналіз тексту. *Українська література в загальноосвітній школі*. 2008. № 9 С. 9–14.
29. Миронюк Н. П. Лінгвістичний аналіз тексту як навчальна дисципліна у ВНЗ України. *Культура народів Причорномор'я*. 2002. № 32. С. 357–358.
30. Мовні одиниці в газетному дискурсі початку ХХІ сторіччя: колект. монограф. / Бердянський державний педагогічний університет / Р. О. Христіанінова, Н. В. Павлик та ін. Мелітополь : Вид. будинок Мелітопольської міської друкарні, 2017. 207 с.
31. Мовні одиниці в українському науково-педагогічному дискурсі: колект. монограф. / Бердянський державний педагогічний університет / за ред. С. М. Глазової. Мелітополь : Вид. будинок Мелітопольської міської друкарні, 2022. 188 с.
32. Науменко А. М. Філологічний аналіз тексту (Основи лінгвопоетики): навч. посіб. Вінниця: НОВА КНИГА, 2005. 416 с.
33. Овсієнко Л. М. Лінгвістика тексту як нова галузь мовознавства і основа фахової підготовки вчителя-словесника. *Наукові записки Національного університету "Острозька академія". Серія: Філологічна*. 2012. Вип. 31. С. 212–215. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nznuoaf_2012_31_59.
34. Овсієнко Л. М. Методи навчання лінгвістики тексту в системі компетентнісної мовної освіти майбутніх учителів-словесників. *Українська мова і література в школах України: щомісячний науковометодичний та літературно-мистецький журнал*. Київ : ТОВ «Фірма «Антологія»», 2014. № 12. С. 5–11.
35. Овсієнко Л. М. Особливості поетапного навчання лінгвістики тексту студентів філологічних спеціальностей на засадах компетентнісного підходу. *Українська мова і література в школі: науковометодичний журнал*. Київ : Видавництво ТОВ «Лазурит-Поліграф», 2014. № 3. С. 41–46.
36. Овсієнко Л. М. Теоретичні основи навчання лінгвістики тексту студентів філологічних спеціальностей на засадах компетентнісного підходу: монографія. Київ : Інтерсервіс, 2017. 354 с.
37. Овсієнко Л. Текст як об'єкт вивчення лінгвістики й лінгводидактики. *Теоретична і дидактична філологія*. 2014. Вип. 17. С. 114–131. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Tidf_2014_17_12.
38. Паршак К. Д. Текст як об'єкт лінгвістичного дослідження. *Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 10: Проблеми граматики і лексикології української мови*. 2014. Вип. 11. С. 196–199. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nchnpu_10_2014_11_46.
39. Пасік Н. М. Лінгвістичний аналіз художнього тексту: навч. посіб. Ніжин: Вид-во НДПУ ім. М.Гоголя, 2003. 206 с.
40. Радзівєвська Т. В. Нариси з концептуального аналізу та лінгвістики тексту. Текст – Соціум – Культура – Мовна особистість. Київ : ДП "Інформативно-аналітичне агентство", 2010. 491 с.

41. Радзівєвська Т. В. Текст як засіб комунікації: монографія. Київ : Вид-во НАН України, 1998. 194 с.
42. Різун В. В., Мамалига А. І., Феллер М. Д. Нариси про текст. Теоретичні питання комунікації і тексту. Київ : Редак. видав. центр “Київський ун-т”, 1998. 336 с.
43. Рікер П. Що таке текст? Пояснення і розуміння. Слово. Знак. Дискурс. Антологія Світової літературно-критичної думки ХХ ст. / за ред. М. Зубрицької. 2-е вид., доповн. Львів : Літопис, 2001. С. 305–323. URL: https://shron1.chtyvo.org.ua/Riceur_Paul/Scho_take_tekst_Poiasnennia_i_rozuminnia.pdf.
44. Селіванова О. О. Лінгвістична енциклопедія. Полтава : Довкілля, 2010. 769 с.
45. Семенюк О. А., Паращук В. Ю. Основи теорії мовної комунікації: навч. посіб. Київ : Видавничий центр “Академія”, 2010. 240 с.
46. Серажим К. С. Дискурс як соціолінгвальне явище: методологія, архітектоніка, варіативність (на матеріалі сучасної газетної публіцистики): монографія. Київ: Націон. ун-т ім. Тараса Шевченка, 2002. 392 с.
47. Серажим К. С. Термін “дискурс” у сучасній лінгвістиці. *Вісник Харківського національного університету ім. В. Н. Каразіна. Вип. 33: Філологія: Філологічні аспекти дослідження дискурсу*. Харків: Вид-во Харк. ун-ту, 2001. С. 7–12.
48. Сидоренко Т. М., Стороженко Л. Г. Структуризація тексту: навч. посіб. Київ: ДУТ, 2017. 132 с.
49. Слово. Знак. Дискурс. Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст. / за ред. М. Зубрицької. 2-е вид., доповн. Львів: Літопис, 2001. 832 с.
50. Ставицька Л. Теорія і практика лінгвістичного аналізу художнього тексту. Тернопіль: Лілея, 1997. С. 25–59.
51. Стефурак Р. І. Методичні рекомендації до курсу “Лінгвістичний аналіз художнього тексту”. Івано-Франківськ: Видавець Голіней Ф.М., 2017. 139 с.
52. Теорія і практика лінгвістичного аналізу художнього тексту: збірник. Тернопіль : Лілея, 1997. 172 с.
53. Філіпенко А. С. Основи наукових досліджень : посібник для вузів. Київ : Академвидав, 2004. 208 с.
54. Шляхова В. В. Лінгвістичний аналіз тексту. Практикум: навчальний посібник / за ред. Г. Р. Передрій. Київ : Видавничий центр «Академія», 2013. 278 с.

Інтернет-ресурси

55. Сайт Бердянського державного педагогічного університету – [bdpu/org](http://bdpu.org).
56. <http://www.slovnyk.net>.
57. <http://www.twirpx.com/files/languages/linguistics/text/>.
58. <http://ulif.org.ua>.
59. <http://litopys.org.ua/ukrmova/um.htm>.
60. <http://www.mova.info/>.
61. <http://1576.ua/books/6183>.
62. <http://litopys.org.ua/links/inmovozn.htm>.
63. <http://www.novamova.com.ua>.
64. <http://www.mova.info>.
65. <http://ulif.org.ua>.
66. <http://lingvoforum.net>.